

РЕШЕНИЕ

№ 4645

гр. София, 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 01.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8568** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК във вр.с чл.106, ал.2 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на М. Д. К. срещу Заповед №1659/03.08.2020г. на изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие", с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл.106, ал.1, т.2 и чл.108 от ЗДСл - поради съкращаване на длъжността. В жабата се излагат съображения за незаконосъобразност на заповедта, като постановена в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуални правила и в несъответствие с целта на закона. Сочи, че преди издаването на оспорената заповед, не е възстановен на работното си място, съгласно решение №670/05.02.2020г. по адм.д.№9309/2019г. на АССГ, като трудовата функция за длъжността „старши експерт“, която е заемал преди прекратяването на служебното му правоотношение, продължава да се изпълнява и не е отпаднала като нормативно определена позиция, нито пък има намаляване броя на служителите, които са заемали длъжността. Иска се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съд.з. жалбоподателят М. Д. К., р.пр., не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител адв.В. е постъпило писмено становище, с което се поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването-изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие"-гр.С., чрез юриск.П. в съд.з. и в представено от нея писмено становище оспорва жалбата. Претендира за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платения от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК във вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С решение №670/05.02.2020г. по адм.д.№9309/2019г. на АССГ, е отменена Заповед № 1604/18.07.19г на изп.директор на ДФ “Земеделие“, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение за длъжността „старши експерт“ в дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Оторизация на плащанията на публични проекти“ при ДФЗ.

След влизане в сила на съдебното решение за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, оспорващият депозирал заявление за допускане до работа с вх.№02-6 /2/ от 27.07.2020г. до изпълнителен директор на ДФ“Земеделие“, с което поискал въз основа на влязлото в в сила съдебно решение да бъде възстановен на заеманата преди прекратяването на служебното правоотношение длъжност.

Със Заповед №1655/31.07.2020г. /петък/ на изпълнителен директор на ДФ“Земеделие“ М. Д. К. е възстановен и допуснат на работа на заеманата по служебно правоотношение длъжността „старши експерт“ в дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Оторизация на плащанията на публични проекти“ при ДФЗ. Възстановения служител фигурира в поименното разписание на длъжностите и работните заплати в ДФЗ към дата 31.07.2020г. /л.212/.

Същият ден с Докладна записка с вх. № 03-0416/3576 от 31.07.2020 г. на директора на дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ е отправено предложение до Изпълнителния директор на ДФЗ за длъжностна промяна в Дирекция „Оторизация на плащанията по ПМРСР“ предвид функционалните задължения и максимално натоварване на работния ден. Във връзка с необходимостта от обезпечаване на работата и за по-добра функционалност при организация и изпълнение на заложените дейности, е предложено четири щатни бройки за длъжността „старши експерт“ от отдел „Оторизация на плащанията на публични проекти“, две щатни бройки за длъжността „старши експерт“ и една щатна бройка за длъжността „главен експерт“ от отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ да бъдат прехвърлени в отдел „Методология и мониторинг“ и трансформирани в длъжност „главен експерт“ /л.28/.

Във връзка с докладната записка е издадена Заповед № 03-РД/2325 от 03.08.2020г. на изпълнителен директор на ДФЗ, с която в утвърденото длъжностно разписание на администрацията на ДФЗ, Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ са направени изменения, съгласно Приложението към заповедта, считано от 03.08.2020 г. Видно от приложението, Отдел „Оторизация на плащанията по публични проекти“, включва 11 щатни бройки за длъжност старши експерт, при предходно длъжностно разписание 15 бройки; Отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ – общо 39 щатни бройки, при предходни -42; а Отдел „Методология и мониторинг“ – 16 бройки за длъжността „главен експерт“, при предходно длъжностно разписание от 31.07.2020г. – 9 бройки, всички заети.

Съгласно представеното по делото извлечение от поименното разписание към 03.08.2020г., утвърдено със Заповед № 03-РД/2325 от 03.08.2020 г., в сила от

03.08.2020 г., в Отдел „Оторизация на плащания по публични проекти“ реално са заети всички щатни бройки, включително „старши експерт“ – 11 бройки /л.24-26/. Съкратените щатни бройки в отдела са 3 незаети и една заета /от жалбоподателя/. Видно от поименните длъжностни разписания за дирекцията, към дата 03.08.2020г. са налице 2 св. щ.бр. за длъжност „старши експерт“ в отдел „Методология и мониторинг“.

На 03.08.2020г. /понеделник, следващия работен ден след възстановяването му/, до оспорващия е изпратено писмено Предизвестие № 53, с което на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл, изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ го уведомява, че след изтичане на едномесечен срок от получаване на предизвестieto ще бъде прекратено служебното му правоотношение поради съкращаване на длъжността на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ и е посочил ,че при неспазване срока на предизвестие на служителя ще бъде изплатено обезщетение по реда на чл.106,ал.4 от ЗДСЛ.

Със Заповед №1659/03.08.2020г. година Изпълнителен директор на Държавен фонд“ Земеделие“ на основание чл.106,ал.1,т.2 и чл.108 от ЗДСл, във връзка с утвърдено със Заповед на Изпълнителния директор на ДФ„Земеделие“ длъжностно разписание и писмено предизвестие е прекратено служебното правоотношение на М. Д. К. на длъжност- „старши експерт“ в дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Оторизация на плащанията на публични проекти“ при ДФЗ, считано от 03.08.2020 година.

Заповедта е връчена на оспорващия на 04.08.2020 година, като жалбата срещу нея е подадена на 14.08.2020г.

Видно от представените по делото справки за новоназначени, напуснали и преназначени служители в дирекция ОППМРСР за периода 03.08.2020-27.01.2021г., на длъжността „главен експерт“ в отдел „Методология и мониторинг“, със 7 свободни щатни бройки към 03.08.2020г., е преназначен само един служител Б. А. Х. от длъжността „старши експерт“.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването, депозирана е в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок. По съществуто ѝ съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 2 от ЗДСл, държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавна администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Понятието „длъжност в администрацията“ е дефинирано в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията /НПКДА/, а именно: „Длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, на Закона за митниците или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика“.

В разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е предвидено, че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, длъжимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба /чл.108, ал.1 от ЗДСл/.

В този смисъл, за да е налице посоченото в заповедта правно основание за прекратяване на служебното правоотношение, следва да се установи, че длъжността заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако длъжността е запазена, да е намален броят на служителите, ангажирани с нейното изпълнение. Тежестта да се установят фактическите основания, обосноваващи съкращаване на длъжността, съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК е на административния орган.

Следва да се посочи, че в разглежданата хипотеза за органа по назначаването не съществува нормативно установено задължение да извърши подбор между служителите, заемащи една и съща длъжност или да предложи на служителя, чиято длъжност се съкращава, друга подходяща в рамките на административната структура. Такива задължения за органа възникват единствено, ако с вътрешно ведомствен акт, същият се е обвързал да провежда такава процедура.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, съгласно разпоредбата на чл. 108 от ЗДСл вр. чл. 10, т. 9 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“ – Изпълнителният директор на ДФЗ. Спазени са изискванията за форма и съдържание на оспорения административен акт. Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа минимално предвиденото в чл. 108 от ЗДСл съдържание. Посочени са длъжимите обезщетения и придобитият ранг на държавна служба. В случая посоченото правно основание, а именно: чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е такова, което не изисква излагането на специални мотиви и не е свързано с определено поведение на служителя, а с политика на редуциране на длъжностите и самостоятелна преценка по целесъобразност на органа, без да е необходимо допитване или съвещаване със служителя. Поради, което и органът не е длъжен да посочи защо се съкращава съответната длъжност. От друга страна не подлежи на съдебна проверка въпросът дали действително е целесъобразно съкращението. Актовете, приложени в административната преписка, на основание, на които заповедта е издадена, в достатъчна степен я мотивират, без да е необходими да се възпроизвежда тяхното съдържание.

Настоящият съд, обаче приема, че заповед №1659/03.08.2020г. на изп.директор на ДФЗ, е издадена при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с приложимия материален закон и при нарушение принципа на съразмерност по чл.6 АПК, по следните съображения:

От събраните по делото доказателства при съкратени 4 щатни броя в отдела, общо 7 броя в дирекцията към 03.08.2020г., се установява, че административният орган е освободил само още един служител в рамките на друг отдел на дирекцията, заемащ длъжност „старши експерт“ на осн. чл.106, ал.1, т.7 ЗДСл. Ако действително в Отдел „Методология и мониторинг“ е имало необходимост от допълнителна длъжност „главен експерт“, то органът е имал възможността да премести незаетите такива длъжности от същия отдел, а не да трансформира длъжността, на която е възстановен

оспорващият. Индиция за липса на необходимост от трансформацията, е и че предложението за трансформиране на заетата от жалбоподателя длъжност е направено същият ден в който той е възстановен на нея; както и че към 27.01.2021г. – повече от пет месеца след прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, шест от седемте новооткрити длъжности „главен експерт“ в Отдел „Методология и мониторинг“ са все още незаети. Горното мотивира съда да достигне до извода, че промяната в щатното разписание цели единствено прекратяване на правоотношението с М. К., а не оптималното функциониране на администрацията и е в разрез с принципа за съразмерност, регламентиран в чл.6 от АПК. В този смисъл са Решение №3434/05.03.2020г. по адм.д.№13226/2019г., Решение №9679/15.07.2020г. по адм.д.№6404/2020г. на ВАС, според които промените в утвърдените длъжностни разписания, налагат извода, че описаните по-горе действия, извършени от органа по назначаване, макар и сторени в рамките на оперативната самостоятелност на органа, очевиден не целят обезпечаването на работата и по-добрата функционалност при организацията и изпълнението на заложените дейности в съответните отдели /както е посочено в докладната записка от 31.07.2020г. на директора на дирекцията/, а освобождаване на конкретен служител, какъвто е настоящия случай.

Оспорената пред АССГ Заповед №1659/03.08.2020г. е издадена при упражняване правомощията на ИД на ДФЗ по неразумен и недобросъвестен начин, и тази заповед засяга права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която би следвало да се издава акта по чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл. Властта на органа е упражнена превратно, защото чрез свободния избор на органа не се преследва най-доброто функциониране на съответните обществени служби, т.е. на целта, заложена от законодателя, а на други цели, които предвид фактите по делото са незаконосъобразни.

Съобразно изложеното следва да се приеме, че в случая са налице основанията по чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК за отмяна на оспорената пред АССГ заповед.

От всичко изложено, единственият възможен извод, който може да направи настоящата инстанция, въз основа на всички представени доказателства, оценени поотделно и в тяхната съвкупност, е че към датата на постановяване на оспорената заповед, издадена на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, не е налице реално съкращаване на длъжността „главен експерт“, заемана от М. К., поради което не са налице основания за прекратяване на служебното правоотношение.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден за заплати на оспорващия сторените по делото разноси в размер на 1200 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ Заповед № 1659/03.08.2020г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на М. Д. К. съдебни разноси в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: